

Laidiens: 29.09.2015., Nr. 190

Oficiālās publikācijas Nr.: 2015/190.9

Ministru kabineta noteikumi Nr. 524

Rīgā 2015. gada 15. septembrī (prot. Nr. 47 1. §)

Kārtība, kādā nosaka, aprēķina un uzskaita katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamo daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem

*Izdoti saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma
17.² panta ceturto daļu*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā tiek noteikta, aprēķināta un uzskaitīta katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamā daļa par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem (turpmāk – maksājamā daļa).
2. Dzīvojamās mājas īpašnieki līgumā par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu nodrošināšanu noteiktajā termiņā un kārtībā katru mēnesi nolasa dzīvoklī, nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā uzstādīto skaitītāju rādījumus un nodod tos personai, kura aprēķina maksājamās daļas apmēru.
3. Personai, kura aprēķina maksājamo daļu, ir tiesības pārbaudīt dzīvoklī, nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā uzstādīto skaitītāju rādījumus, darbību un plombu tehnisko stāvokli.

II. Maksājamās daļas noteikšana par ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu nodrošināšanu un sadzīves atkritumu izvešanu

4. Maksājamās daļas noteikšanai par sadzīves atkritumu izvešanu, kā arī asenizāciju dzīvojamās mājas īpašnieki var izmantot šādus aprēķinu kritērijus:
 - 4.1. atbilstoši dzīvojamā mājā esošo dzīvokļu, mākslinieka darbnīcu un nedzīvojamo telpu skaitam;
 - 4.2. atbilstoši katram dzīvojamās mājas īpašniekam piederošās domājamās daļas apmēram;
 - 4.3. atbilstoši dzīvoklī dzīvojošo personu skaitam. Dzīvojamās mājas īpašnieks par nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā radīto sadzīves atkritumu izvešanu slēdz atsevišķu līgumu ar pakalpojuma sniedzēju vai vienojas ar dzīvojamās mājas īpašniekiem par maksājamās daļas apmēru;
 - 4.4. atbilstoši dzīvoklī deklarēto personu skaitam. Dzīvojamās mājas īpašnieks par nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā radīto sadzīves atkritumu izvešanu slēdz atsevišķu līgumu ar pakalpojuma sniedzēju vai vienojas ar dzīvojamās mājas īpašniekiem par maksājamās daļas apmēru.

5. Ja dzīvojamās mājas īpašnieki lemj par maksājamās daļas noteikšanu par sadzīves atkritumu izvešanu, kā arī asenizāciju atbilstoši dzīvokli dzīvojošo personu skaitam, lēmumā:

5.1. norāda katrā dzīvoklī dzīvojošo personu skaitu;

5.2. var norādīt kārtību, kādā fiksē dzīvoklī dzīvojošo personu skaita izmaiņas.

6. Kopējo dzīvojamās mājas īpašniekiem piegādātā ūdens daudzumu nosaka, ņemot vērā dzīvojamās mājas ūdens uzskaites mezglā (kas izvietots uz ūdensvada ievada ēkā vai līdz ūdensvada ievadam ēkā) uzstādītā komercuzskaites mēraparāta rādījumu. Maksājamo daļu par piegādāto ūdeni dzīvojamās mājas īpašnieki var noteikt:

6.1. izmantojot ūdens patēriņa skaitītājus dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās, kas atbilst normatīvajos aktos par mērījumu vienotību noteiktajām prasībām;

6.2. neizmantojot ūdens patēriņa skaitītājus dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās.

7. Ja ūdens patēriņa skaitītājus neizmanto, maksājamo daļu par ūdeni var noteikt:

7.1. atbilstoši dzīvokļu, nedzīvojamo telpu un mākslinieka darbnīcu skaitam;

7.2. atbilstoši dzīvojamās mājas īpašniekam piederošo dzīvojamās mājas domājamo daļu apmēram.

8. Izmantojot ūdens patēriņa skaitītājus, maksājamo daļu par piegādāto ūdeni nosaka atbilstoši dzīvoklī, nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā uzstādītā ūdens patēriņa skaitītāja rādījumam, kā arī ievērojot šo noteikumu 9. un 11. punktā minētās prasības.

9. Ja veidojas starpība starp dzīvojamās mājas ūdens uzskaites mezglā uzstādītā komercuzskaites mēraparāta rādījumu un ūdens patēriņu, kas noteikts, izmantojot dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās uzstādītos ūdens patēriņa skaitītājus, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk – ūdens patēriņa starpība), veic ūdens patēriņa pārrēķinu.

10. Dzīvojamās mājas īpašnieki var vienoties par ūdens patēriņa starpības segšanu:

10.1. atbilstoši dzīvojamā mājā esošo dzīvokļu, mākslinieka darbnīcu un nedzīvojamo telpu skaitam;

10.2. proporcionāli dzīvoklī, nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā uzstādītā skaitītāja rādījumam;

10.3. atbilstoši dzīvojamās mājas īpašniekam piederošās dzīvojamās mājas domājamās daļas apmēram.

11. Šo noteikumu 9. punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību nepiemēro, bet ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši dzīvokļu, nedzīvojamo telpu un mākslinieka darbnīcu skaitam starp šādiem dzīvojamās mājas īpašniekiem (ja tādi ir dzīvojamā mājā):

11.1. kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu dzīvojamās mājas īpašnieka noteiktajā termiņā, bet ne mazāk kā trīs mēnešus pēc kārtas;

11.2. kuru dzīvokļos, nedzīvojamās telpās vai mākslinieka darbnīcās ūdens patēriņa skaitītāji nav uzstādīti;

11.3. kuri atkārtoti nav ļāvuši veikt dzīvoklī, nedzīvojamā telpā vai mākslinieka darbnīcā uzstādīto ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, ja par šādas pārbaudes veikšanu ir rakstiski paziņots dzīvojamās mājas īpašnieku noteiktajā termiņā, kas nav mazāks par vienu nedēļu, nosūtot paziņojumu uz dzīvokli, mākslinieka darbnīcu vai nedzīvojamo telpu, kurā plānota skaitītāju pārbaude;

11.4. kuru dzīvokļos, nedzīvojamās telpās vai mākslinieka darbnīcās esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudē konstatēts, ka ūdens patēriņa skaitītāji ir bojāti vai tie nav noplombēti, vai to plombējums ir bojāts, vai tie nav verificēti triju mēnešu laikā pēc verificēšanas termiņa beigām.

12. Ja prombūtnes dēļ dzīvokli, nedzīvojamo telpu vai mākslinieka darbnīcu neizmanto neviena persona un dzīvojamās mājas īpašnieks nevar iesniegt informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu, nevar veikt ūdens patēriņa skaitītāja verificēšanu vai nodrošināt iespēju veikt attiecīgajā dzīvoklī, mākslinieka darbnīcā vai nedzīvojamā telpā uzstādīto ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, dzīvojamās mājas īpašnieks par to iepriekš informē personu, kura aprēķina maksājamo daļu.

13. Ja dzīvojamās mājas īpašnieks nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vai šo noteikumu 12. punktā minētajā kārtībā nav informējis par prombūtni, persona, kura nosaka maksājamo daļu, aprēķina ūdens patēriņu dzīvojamās mājas īpašniekam, ņemot vērā konkrētā dzīvokļa, nedzīvojamās telpas vai mākslinieka darbnīcas vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem, bet ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc kārtas.

14. Pārvaldnieks, ja viņam dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumā ir uzdots veikt dzīvojamās mājas uzturēšanu, divu mēnešu laikā noskaidro ūdens patēriņa starpības rašanās iemeslus, rakstiski informē dzīvojamās mājas īpašniekus par nepieciešamajiem pasākumiem ūdens patēriņa starpības samazināšanai un kopā ar dzīvojamās mājas īpašniekiem izvērtē iespēju tos īstenot, ja ūdens patēriņa sadales aprēķinā trīs mēnešus pēc kārtas veidojas ūdens patēriņa starpība, kas lielāka par 20 %, un ja ir saņemts dzīvojamās mājas īpašnieka iesniegums.

15. Maksājamo daļu par lietus ūdens kanalizāciju var noteikt:

15.1. atbilstoši dzīvokļu, nedzīvojamo telpu un mākslinieka darbnīcu skaitam;

15.2. atbilstoši dzīvojamās mājas īpašniekam piederošās domājamās daļas apmēram.

16. Maksājamo daļu par sadzīves kanalizāciju nosaka proporcionāli patērētā ūdens daudzumam.

III. Maksājamās daļas noteikšana par siltumenerģiju vai dabasgāzi

17. Nosakot maksājamo daļu par siltumenerģiju vai dabasgāzi (turpmāk – siltumenerģija), dzīvojamās mājas īpašnieki var:

17.1. vienoties par dzīvojamai mājai piegādātās siltumenerģijas kopējo izmaksu sadalīšanu atbilstoši dzīvokļa, nedzīvojamās telpas vai mākslinieka darbnīcas iekštelpu platībai saskaņā ar šo noteikumu 1. pielikumu, ņemot vērā dzīvojamās mājas ievadā uzstādītā siltumenerģijas skaitītāja rādījumu;

17.2. ņemt vērā dzīvojamās mājas apkures un karstā ūdens apgādes sistēmas tehniskās iespējas nodrošināt šo noteikumu 18. punktā minētos siltumenerģijas patēriņa veidus, kā arī šo noteikumu 20. punktā minētās siltumenerģijas patēriņa uzskaites (sadales) iespējas.

18. Ir šādi siltumenerģijas patēriņa veidi:

18.1. siltumenerģija, kas patērēta apkurei, karstā ūdens nodrošināšanai un karstā ūdens cirkulācijas nodrošināšanai;

18.2. siltumenerģija, kas patērēta apkurei un karstā ūdens nodrošināšanai;

18.3. siltumenerģija, kas patērēta apkurei.

19. Dzīvojamai mājai piegādātās siltumenerģijas daudzumu nosaka, izmantojot dzīvojamās mājas ievadā uzstādīto siltumenerģijas skaitītāju. Nosakot maksājamo daļu, ņem vērā šādas siltumenerģijas uzskaites (sadales) iespējas:

19.1. siltumenerģijas skaitītāju dzīvojamās mājas ievadā;

19.2. siltumenerģijas skaitītāju dzīvojamās mājas ievadā un skaitītāju dzīvojamās mājas apkurei patērētās siltumenerģijas uzskaitē, kas atbilst normatīvajos aktos par mērījumu vienotību noteiktajām prasībām (turpmāk – skaitītājs dzīvojamās mājas apkurei patērētās siltumenerģijas uzskaitē);

19.3. siltumenerģijas skaitītāju dzīvojamās mājas ievadā un siltuma maksas sadalītājus dzīvokļos, nedzīvojamās telpās vai mākslinieka darbnīcās. Dzīvojamās mājas apkures sistēmai un siltuma maksas sadalītājiem, to uzstādīšanai, lietošanai, siltuma izmaksu sadales aprēķināšanai un pārbaudei jāatbilst prasībām, kas noteiktas standartā LVS EN 834:2013 "Siltumenerģijas patēriņa noteicēji dzīvokļa apsildes radiatoriem. Ierīces ar elektroenerģijas avotu" (turpmāk – siltuma maksas sadalītāji);

19.4. siltumenerģijas skaitītāju dzīvojamās mājas ievadā un siltumenerģijas skaitītājus dzīvokļos, nedzīvojamās telpās vai mākslinieka darbnīcās, kas atbilst normatīvajos aktos par mērījumu vienotību noteiktajām prasībām (turpmāk – siltumenerģijas skaitītāji dzīvokļos, nedzīvojamās telpās vai mākslinieka darbnīcās).

20. Ja dzīvojamās mājas apkures un karstā ūdens apgādes sistēmas tehniskās iespējas nodrošina siltumenerģiju apkurei, karsto ūdeni un karstā ūdens cirkulāciju un:

20.1. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts tikai dzīvojamās mājas ievadā – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 2., 3. vai 4. pielikumā minēto metodiku;

20.2. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts dzīvojamās mājas ievadā un ir uzstādīts siltumenerģijas skaitītājs dzīvojamās mājas apkurei patērētās siltumenerģijas uzskaitē – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 5., 6. vai 7. pielikumā minēto metodiku;

20.3. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts dzīvojamās mājas ievadā un ir uzstādīti siltuma maksas sadalītāji dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 8., 9. vai 10. pielikumā minēto metodiku;

20.4. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts dzīvojamās mājas ievadā un ir uzstādīti skaitītāji dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 11., 12. vai 13. pielikumā minēto metodiku.

21. Ja dzīvojamās mājas apkures un karstā ūdens apgādes sistēmas tehniskās iespējas nodrošina siltumenerģiju apkurei un karstā ūdens nodrošināšanai un:

21.1. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts tikai dzīvojamās mājas ievadā – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 14. pielikumā minēto metodiku;

21.2. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts dzīvojamās mājas ievadā un ir uzstādīts siltumenerģijas skaitītājs dzīvojamās mājas apkurei patērētās siltumenerģijas uzskaitē – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 15. pielikumā minēto metodiku;

21.3. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts dzīvojamās mājas ievadā un ir uzstādīti siltuma maksas sadalītāji dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 16. pielikumā minēto metodiku;

21.4. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts dzīvojamās mājas ievadā un ir uzstādīti skaitītāji dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 17. pielikumā minēto metodiku.

22. Ja dzīvojamās mājas apkures un karstā ūdens apgādes sistēmas tehniskās iespējas nodrošina siltumenerģiju apkurei un:

22.1. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts tikai dzīvojamās mājas ievadā – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 18. pielikumā minēto metodiku;

22.2. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts dzīvojamās mājas ievadā un ir uzstādīti siltuma maksas sadalītāji dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 19. pielikumā minēto metodiku;

22.3. siltumenerģijas skaitītājs ir uzstādīts dzīvojamās mājas ievadā un ir uzstādīti skaitītāji dzīvokļos, nedzīvojamās telpās un mākslinieka darbnīcās – dzīvojamās mājas īpašnieki piemēro šo noteikumu 20. pielikumā minēto metodiku.

23. Ja, nosakot maksājamo daļu, tiek izmantota siltumenerģijas uzskaites (sadales) kārtība, kas nav minēta šo noteikumu 19. punktā, dzīvojamās mājas īpašnieki var vienoties arī par citas, šo noteikumu pielikumos neminētas siltumenerģijas patēriņa metodikas izmantošanu, ja tiek ievēroti šo noteikumu pielikumos minētajās metodikās noteiktie siltumenerģijas sadales aprēķinu principi.

Ministru prezidente
Laimdota Straujuma

Ekonomikas ministre
Dana Reizniece-Ozola

1. pielikums
Ministru kabineta
2015. gada 15. septembra
noteikumiem Nr. 524

Metodika par siltumenerģiju maksājamās daļas noteikšanai atbilstoši ēkas apkurināmās platības kvadrātmetriem

1. Norēķina periodā patērētās siltumenerģijas kopējo daudzumu nosaka ar siltumenerģijas skaitītāju dzīvojamās mājas ievadā.

2. Dzīvojamā mājā patērētās siltumenerģijas kopējās izmaksas norēķina periodā aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$M = Q_{kop.} \times T \quad (1)$$

kur:

M – dzīvojamā mājā patērētās siltumenerģijas kopējās izmaksas (euro);